

[Indenrigsministeren.]

munernes Vedkommende fører Kontrol med, at Ligningsskalaerne og Skattevedtægterne er i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, saa skulde deri ligge, at Indenrigsministeriet paa ulovlig Maade værnede visse Skatteydere. Det maa jeg paa det bestemteste tage Afstand fra. Forholdet er dette i Øjeblikket og vil blive det fremdeles, at der gælder en bestemt Lovgivning om disse Forhold, og dersom denne Lovgivning overtrædes, da kan enhver Skatteyder, da kan ethvert Medlem af et kommunalt Raad henvende sig for Købstædernes Vedkommende til Indenrigsministeriet, for Landkommunernes Vedkommende til paagældende Amsraad. Jeg tør love og garanterer for, at fra Indenrigsministeriets Side skal i saa Tilfælde Afgørelsen blive truffet i fuld Overensstemmelse med Loven, og jeg er overbevist om, at det samme vil gælde for Landets Amsraads Vedkommende.

Det ærede Medlem fremkom derefter med en tilsvarende Udtalelse som ved første Behandling angaaende den Bestemmelse, som findes i Forslagets § 42, hvorefter der gives en Mulighed for at afbryde Levering af Gas og Elektricitet, saafremt Skatteyderne ikke betaler deres Skat, naar det skyldes manglende Vilje, og det ærede Medlem udtrykte, ligesom ved første Behandling, som det ærede Medlem da sagde, sin Afsky for en saadan inhuman Bestemmelse, som — det fremgik af det ærede Medlems Udtalelse — han kun kunde tænke sig de demokratiske Partier at være Ophavsmand til. Jeg maa sige deroverfor, at jeg nærer i og for sig ikke særlig humane Følelser over for dem, der ikke betaler deres Skatter paa Grund af manglende Vilje, absolut ikke, og hvad det angaar, at en Bestemmelse som denne skulde være særlig inhuman og kun kunde tænkes praktiseret fra demokratisk Side, saa maa jeg sige, at det kan sikkert ikke være rigtigt.

Tilfældigt faldt jeg en Dagovre i Indenrigsministeriet over en Vedtægt for Frederiksberg Belysningsvæsen indeholdende Betingelser for Elektricitets- og Gasforsyningen paa Frederiksberg, hvoraf fremgaar, at Flertallet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, det ærede Medlems Partifæller, allerede i 1921 var naaet saa vidt som til at fastsætte, at Forbindelsen med Elektricitets- og Gasværkerne straks kan afbrydes, naar Forbrugeren gaar fallit, naar der hos Forbrugeren eller den med ham samlevende Ægtefælle er foretaget forgæves Udpantning for Skatter eller Afgifter til Stat eller Kommune, eller naar Forbrugeren som Lejer

af Lokaler i Kommunens Ejendomme oversidder Forfaldstiden for Lejen af de Lokaler, til hvilke Forbindelsen er installeret.

Allerede i 1921 var det konservative Flertal paa Frederiksberg kommet saa vidt i manglende Humanitet, og dette overgaar selvfølgelig langt, hvad jeg paa noget Tidspunkt har tænkt mig at foreslaa. Jeg har netop holdt mig til disse udprægede Tilfælde, hvor det er manglende Vilje hos Skatteyderne, det drejer sig om. Nu tror jeg nok, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse er gaaet bort fra denne Bestemmelse, nemlig efter Højesteretsdommen i 1929; men man ser altsaa, at det ærede Medlems Partifæller paa Frederiksberg har ønsket i den Henseende at opretholde Bestemmelser langt mere vidtgaaende end dem, jeg kan tænke mig at gaa med til. Jeg haaber derefter igen som Demokrat at kunne komme paa Hat med det ærede Medlem Hr. Korsgaard paa dette Omraade.

Jeg skal endnu kun føje et Par enkelte Bemærkninger til, hvad der er fremført angaaende Erhvervsbeskatningen. Jeg maa udtrykke min Forundring over, at man saavel fra Venstres som fra konservativ Side faktisk har nægtet at gaa ind i en Forhandling om disse nye Erhvervsskatteregler og har ønsket at bibeholde den nuværende Erhvervsbeskatning. Naar jeg er forundret derover, skyldes det for det første, at jeg tror, at alle nogenlunde kyndige paa dette Omraade er enige om, at den nuværende Erhvervsbeskatning virker fuldkommen urimeligt, og for det andet, at de Argumenter — det tør jeg sige uden uberettiget at krænke de ærede Medlemmer Hr. Edvard Sørensen og Hr. Korsgaard —, som man, naar man læser efter i Rigsdagstidenden, finder fremført mod det i mit Forslag, som man nu foreslaar at stemme imod, er de tyndeste, jeg nogen Sinde har set nogen Partiordfører fremføre her i Rigsdagen over for Forslag, som man anbefaler Tingets Medlemmer at stemme imod.

Intet sagligt Argument er fremført, hverken ved første Behandling eller her i Dag, mod mit Erhvervsskatteforslag, og det er i og for sig ikke underligt, for dette Erhvervsskatteforslag er gennemprøvet, forinden det er forelagt, som næppe ret mange Skatteforslag, der er forelagt i dette Ting.

Det lød derfor for mig nærmest komisk, naar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen talte om, at han maatte have Adgang til at underkaste dette Forslag en ganske anderledes nøjagtig Prøvelse. Naar jeg tænker paa det umaadelige Arbejde, der gennem Maaneder er udført af Ministeriets Embeds-